

היה היה איש...

(להוספת הקובץ: צני ברק - עלים לזכרוני)

וחזן המדינה הישראלית מלא את כל נשמחו ואת הקטנות שגא בכל לבנו.

אולם גם בו, כמו בנשיא הגדול והנערץ בעיניו, פנעה המציאות האסורה של המעשים העושים היום-יומיים, שכרה את כנפיו הרכות וקרעה את קורי-החלום ביד אכזרית.

ושבעתים גדלת מרגדית-האיש, כי הארץ, אשר לה הקדיש את כל חייו ואליה נשא את נפשו כל הימים, הקיאתהו מקרבת חולה ורצוף.

ומצורר העלים הללו שהוקדשו לזכרונו, תרומת האנשים אשר נפשו אתו בדרך החיים נושבת איוו רוח סהורה וזכה של עצב חשאי וצער מפעפע ומחלתל על האיש העדין והרך אשר היה ואיגנו.

יהי נא גם קומץ-הטורים הללו תוספת לעלים לזכרונו!

נחום איש נמ"ז

הוא היה אחד מכוכבי הלכת אשר לנלנל החמה של הרצל, זוהר הקוסם הגדולות הקפחו בעוו וקורי-החלומות של ראשית התנועה אפסוהו כולו ויאצילו גם עליו מהודי-החזון ומהרורי-האגדה.

אולם ראשת כל היה זה אדם אציל-הנשמה ועדין-הלב, ובכל מקום ובכל מצב אשר נמצא היה מחבש לעצבות ולכל מר-נפש ונדכא הושים ביד רכה צרי ועורה.

עוד בעירתו, כד הונא מליא, בקראי בדחילו ורחימו באותיות המשוש-משות והאי ברורות שבמכתכים-החוזרים התיקטורפים של מזרשה-הנליל, אשר היו לי ככתב פלאים וככשורות-ישועה מפרחקים, ספנתי אל קרבי את האגדה על הדוקטור הנפלא, האדם המצויץ והיהודי הטוב הרופא חולים חנם והעוזר דלים בפירופתו האחרונה.

כמהו כנשיא, אשר נפשו היתה קשורה בנפשו, ריך גם הוא בגדולות